

Ko v mokrem grobu trupla jim trohniijo,
v drevesa, trave se izpremenijo.
In kakor prej živeli so na sveti,
tako zdaj znova morajo trpeti.

Al bode taka sodba tudi moja?
O Bog, saj jaz ne prosim te pokoja!
Al iz črepinje moje zakopane

naj zraste rožni grm na njenem vrti,
in kot zdaj trga blazne mi možgane,
naj me vesela trga še po smrti.

Mors victrix.

Že na spomlád spoznal sem tvoj obraz,
ko črešnjam cvetje trgala si z glave.
In spet sem videl te v poletni čas,
ko s točo rjula si čez žitne trave.

Zdaj je jesen, zdaj več ne greš od nas.
Ker boš trgatev z nami praznovala,

si že povsod postavila vešala
iz golih vej, štrlečih v beli mraz.

A. Gradnik.

Maggiolata.

V poljani sam vonj, samo cvetje, sam smeh,
a v duši je misel kot solza v očeh:
Zbudi se iz večnosti jutro v pomlad,
kot snega bo cvetja na grudih livad,
kot misel opojna škrjančev bo smeh
polnil sen poljan v onih tajnostnih dneh.
A v rosi, od trave blesteče zakrit,
poljanam v naročju ležal bo ubit,
kot sokol z zgubljenimi v letu močmi,
vojak s strmečimi v vesno očmi.

Vojeslav Molè.